

Arrest

nr. 311 125 van 12 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOTTELIER
Kortrijksestraat 35
8501 KORTRIJK-HEULE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 08 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. BOTTELIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 2 mei 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken de volgende dag om internationale bescherming. Op 14 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van de verzoekende partijen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 19 december 2023 aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die in hoofde van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische Koerd te zijn, geboren op (...) in Erbil (Koerdisch Autonome Regio, KAR, Noord-Irak). U ging tot het derde middelbaar naar school en begon hierna te werken in de bouw. In januari 2010 trouwde u met A(...) K(...) A(...) A(...) (OV. (...)). jullie hebben een zoon genaamd N(...) die geboren is in december 2010. U heeft een broer genaamd H(...). U vertrok samen met hem uit Irak maar jullie raakten van elkaar gescheiden in Polen. Sindsdien weet u niet waar hij is. U heeft nog een broer genaamd A(...) die al in 2007 naar België kwam. U heeft twee zussen genaamd P(...) en J(...) die zich bij uw moeder in Erbil bevinden.

In Irak had u meerdere gronden. Op een dag in juli 2021 stootten u en uw broer H(...) bij één van jullie gronden op militairen van de Partiya Demokrata Kurdistanê (KDP) die er aan het graven waren. Wanneer jullie vroegen wat er gaande was verklaarden zij dat het jullie zaken niet waren. Er ontstond een discussie waarop zij u en uw broer fysiek aanvielen. Hierbij sloegen zij ook met de kolf van hun pistool op uw arm, waar u tot heden last van heeft. Er kwam vervolgens een man, genaamd A(...), bij het gevecht staan. A(...) is deel van het beveiligingsapparaat van de KDP en hij had veel aanzien. Wanneer u verklaarde klacht te zullen indienen tegen deze militairen alsook naar de media te stappen, zei A(...) dat u dit maar moest doen, maar dat u hiervoor wel zou vermoord worden. U en uw broer dropen vervolgens af. U besloot, op aanraden van uw oom en een dorpsoudere, klacht in te dienen bij de politie. Desondanks het feit dat de politie u afraadde iets tegen A(...) te ondernemen, noteerde ze wel uw klacht.

Twee dagen hierna vielen er meerdere mannen uw huis binnen. U was niet thuis en hoorde dit via uw echtgenote. Deze mannen waren op zoek naar u. U besloot hierop niet meer naar huis terug te keren maar onder te duiken bij een vriend in Erbil stad. Twee dagen hierna, op 15 juli 2021, werd er door een politieagent een aanhoudingsbevel op uw naam afgegeven bij u thuis.. Hetzelfde gebeurde op het adres van uw broer, hij zat ondertussen ook al ondergedoken. Op 15 juli 2021 verliet u uiteindelijk Erbil richting Bagdad.

Op 11 augustus 2021 verliet u definitief Irak. U nam het vliegtuig van Bagdad naar Wit-Rusland. U reisde verder naar Polen en diende er verplicht vingerafdrukken af te geven. U belandde tegen uw wil in een asielprocedure maar uw verzoek werd afgewezen. U verbleef uiteindelijk een achttal maanden in Polen vooraleer u naar België verder kon reizen. U vroeg internationale bescherming aan in België op 3 mei 2022.

Sinds uw vertrek zouden onbekende anti-terreur leden bij uw oom meermaals zijn komen vragen waar u was. Uw moeder leeft sindsdien in schrik en verhuisde van het dorp naar Erbil stad. Ook uw neef B(...), die werkzaam is bij Assayish, kreeg via Messenger dreigberichten van onbekenden. Deze zouden ook over u gaan nadat B(...) over u zou verteld hebben.

U verklaarde tevens lastiggevallen te worden door een Koerdische man die met jullie in het opvangcentrum hier verblijft. Hij zou u en uw zoon bedreigen omdat jullie sorani spreken en geen badini, zoals hijzelf.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een aanhoudingsbevel (kopie), een eigendomsbewijs (kopie), medisch rapport en foto's van arm (origineel en prints), foto's verwonde zoon (print), nationaliteitsbewijs (kopie), identiteitskaart (kopie) en een USB stick. Op 23 november 2023 stuurde u via mail nog de klacht door die u indiende in Irak (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. U verklaarde Irak verlaten te hebben nadat u ruzie kreeg met KDP militairen die uw velden ingenomen hadden. Een machtige figuur genaamd A(...) zou er toen mee gedreigd hebben dat, indien u klacht zou indienen, de dood u te wachten stond. Nadat u klacht indiende kwamen onbekenden bij u thuis zoeken naar u en er werd een aanhoudingsbevel tegen u uitgevaardigd. Dit spoorde u aan Irak uiteindelijk te verlaten (CGVS, p. 9).

Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet echter worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielaanspraak en uw beweerd vrees.

Uit wat verder volgt zal voorts duidelijk blijken dat sowieso geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde asielrelaas en vluchtmotieven.

Wat betreft de aanvaring op uw velden dient vooreerst te worden gewezen op verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen voor het CGVS. Waar u verklaarde bij DVZ dat de KDP geïnteresseerd was in jullie gronden omdat ze daar aan het bouwen waren én dat jullie hiertegen al geprotesteerd hadden, repte u hierover met geen woord bij het CGVS. Sterker, bij het CGVS verklaarde u geen enkel idee te hebben waarom de KDP aan het azen was op uw velden (vragenlijst CGVS, vraag 5 + CGVS, p. 10). Even later werd er u tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd of u geen enkel idee had waarom de KDP uw velden wou innemen. Hierop verklaarde u dan weer dat zij deze velden nodig hadden om het presidentieel paleis te omringen (CGVS, p. 11). Ook bij DVZ verklaarde u dat er mensen van de partij naar u op zoek waren omdat jullie aan jullie familie verteld hadden wat er gebeurd was op de velden en zij dit vervolgens door verteld hadden. (vragenlijst CGVS, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer de partijleden beledigd te hebben tijdens jullie aanvaring op de velden en na dit incident een klacht ingediend te hebben. Een machtig partijlid, 'A(...)', die aanwezig was tijdens het incident verklaarde tijdens de discussie dat u, indien u een klacht ging indienen, dit zou moeten bekopen met uw leven. Van een klacht noch van deze persoon A(...) repte u met enig woord bij DVZ (CGVS, p. 9). Dit is niet ernstig temeer het hier feiten betreft die mee dé kern uitmaken van uw relaas en uw beslissing uw land te verlaten.

Verder dient opgemerkt te worden dat u zich, wat betreft uw hele asielrelaas, baseert op blote beweringen. U legt geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs neer ter staving hiervan. De enige documenten die u neerlegt zijn eigendomsbewijzen van in Irak. Deze stukken tonen aan dat u eigendommen bezat in Irak, wat op zich niet wordt betwist. Deze stukken tonen echter ook niet meer aan dan dat en kunnen geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van de problemen die u in Erbil zou hebben gekend met militairen van de KDP en later ook ene 'A(...)'. U verklaarde voorts dat u na de ruzie met de militairen en A(...) op het veld een klacht bent gaan indienen tegen hen. Uw verklaringen hieromtrent waren echter dermate vaag en uiterst incoherent. Gezien u tijdens het persoonlijk onderhoud enkel een kopie van een aanhoudingsbevel – waaraan evenwel geen bewijswaarde kan worden toegekend (zie infra) – neerlegde, werd u gevraagd naar deze vermeende klacht. U verklaarde eerst dat u geen kopie van de klacht kreeg van de politie daar ze uw klacht niet noteerden. U geconfronteerd met het feit dat u kort voordien net zei dat ze het wel genoteerd hadden, verklaarde u dat dit niet het geval was, maar dat ze het wel neerschreven. U opnieuw geconfronteerd met deze ambigue stelling verklaarde u dat ze het toch wél genoteerd hadden maar dat u er geen kopie van kreeg. U steeds wisselende verklaringen zijn dan ook tekenend. Op de vraag waarom u hier geen kopie van kreeg, kon u geen duidelijk antwoord geven. U verklaarde louter het niet te weten (CGVS, p. 12). Uw vage verklaringen, onvermogen enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs voor te leggen aangaande deze klacht én de vaststelling dat u hierover met geen woord repte bij de DVZ, doen de geloofwaardigheid dan ook duidelijk in ernstige mate wankelen.

Op 23 november 2023 stuurde u dan plots via mail een kopie van de voornoemde klacht door. Hoe u plots hieraan zou geraakt zijn en wanneer u deze in uw bezit zou gekregen hebben, is geenszins duidelijk. Dat u, na confrontatie met uw tegenstrijdige verklaringen aangaande deze klacht tijdens het persoonlijk onderhoud, nu plots twee maanden na het persoonlijk onderhoud in uw bezit blijkt te zijn van deze klacht, is minstens opvallend te noemen. Waarom het dan niet mogelijk zou geweest zijn om deze klacht al eerder te verkrijgen, verduidelijkt u ook niet. Kan hier overigens nog worden aan toegevoegd dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, duidelijk blijkt dat alle Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden. Los van het feit dat aan de door u voorgelegde kopie, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend, is in het licht van de beschikbare informatie, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, de bewijswaarde van Iraakse documenten hoe dan ook slechts relatief.

Wat er ook van zij, het CGVS wijst er nog op dat een klacht louter een letterlijke weergave vormt van uw verklaringen, en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid van die verklaringen.

U slaagde er dan wel weer in tijdens het persoonlijk onderhoud een kopie van een aanhoudingsbevel neer te leggen die u in kopie-vorm ontving bij u thuis, althans volgens uw verklaringen (CGVS, p. 13). Dient vooreerst nogmaals opgemerkt te worden dat dit ook, een loutere kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden. Bovendien, zoals ook reeds opgemerkt, is de bewijswaarde van Iraakse stukken hoe dan ook slechts relatief (zie supra).

Blijkt bovendien uit de vertaling van dit document dat de weergegeven geboortedatum niet strookt met de geboortedatum die u zelf opgaf (27 augustus 1985, wanneer uw geboortedatum 27 juli 1985 betreft – zie vertaling toegevoegd aan uw administratief dossier). Deze vaststelling doet bijkomend de wenkbrauwen fronsen. Kunnen ook vragen gesteld worden bij het volgende. Zo verklaarde u dat u en uw broer, na de

hevige verbale en fysieke discussie met de KDP leden en A(...), zonder meer konden beschikken. U verklaarde dat er twee dagen later partijleden naar u thuis kwamen, met vier a vijf man, met het oog op arrestatie omwille van de beledigingen die u zou geuit hebben tijdens de ruzie in de velden. Waarom zij u dan niet per direct zouden gearresteerd hebben wanneer u net die beledigende uitspraken gedaan had is niet duidelijk. Uw uitleg dat dit hun manier van werken is, i.e. eerst rustig reageren en erna effectief handelen, is alles behalve logisch en kan dan ook niet overtuigen (CGVS, p. 15). Immers, indien het zou geweten zijn dat dit hun manier van werken is, bestaat het risico dat de personen die ze willen arresteren de nodige stappen zouden zetten om aan een arrestatie te ontkomen, wat dan logischerwijs tegen hun doel zou indruisen. Dat u en uw broer bovendien, in het licht van uw eigen verklaringen dat 'dit hun manier van werken was', wat aldus impliceert dat u moet geweten hebben dat er 'actie' zou ondernomen worden na het incident op de velden, er dan voorts ook geen graten in zagen na de discussie gewoon naar jullie huis terug te keren, spreekt ook boekdelen. Het mag duidelijk zijn dat u immers niet kon weten wanneer er dan verder precies 'actie' zou ondernomen worden. Dat de partijleden dan voorts langskwamen bij u thuis op een moment dat u net niet thuis was, is voorts ook wel heel toevallig. Voorgaande bevindingen hollen uw geloofwaardigheid dan ook danig uit. Hieruit volgt dat ook aan het verdere verloop van de feiten, i.c. er zou nog een politieagent langsgesproken zijn met een aanhoudingsbevel, geen geloof kan worden gehecht. U en uw echtgenote bleken daarenboven ook niet in staat éénsluitende verklaringen af te leggen aangaande dit aanhoudingsbevel, wat de waarachtigheid verder uitholt.

Waar u verklaarde dat een politieagent dit aanhoudingsbevel kwam afgeven aan jullie huis en uw vrouw dit in ontvangst nam, dit twee dagen na het eerste bezoek van de partijleden, verklaarde uw vrouw dan weer iets compleet anders. Uw echtgenote verklaarde namelijk dat zij na de eerste inval van de partijleden zo geschokt was dat ze naar haar moeder ging. Later in Bagdad ontvingen jullie dan een kopie van dit aanhoudingsbevel via uw oom. Zijzelf repte met geen woord over dit tweede huisbezoek noch verklaarde zij ooit dit aanhoudingsbevel gezien te hebben (CGVS, p. 13 + CGVS echtgenote, p. 9-10). Deze flagrante tegenstrijdigheden hollen verder uw relaas uit.

Verder verklaarde u in het begin van het persoonlijk onderhoud dat u in uw regio omsingeld was door enorm veel controleposten, een vijftigtal, zo verklaarde u (CGVS, p. 10). Dat u er dan in slaagde om probleem van de Koerdische Autonome Regio naar Bagdad te reizen, wijst er verder nog maar eens op dat aan uw beweringen dat een aanhoudingsbevel op uw naam werd uitgevaardigd geen enkel geloof kan worden gehecht. U geconfronteerd met deze vaststelling verklaarde u eerst vaagweg dat er eigenlijk maar drie checkpoints waren en niet zoveel als wat u aanvankelijk wou laten uitschijnen. U moest er in realiteit maar één passeren, verklaarde u. Deze stelling paste u kort hierop dan weer aan naar niet één maar twee checkpoints die u bij uw vlucht diende te passeren. Wat er ook van zij, verklaarde u dat de checkpoints die u diende te passeren eigenlijk geen probleem waren omdat deze door Assayish bediend werden en dat zij niet moeilijk deden. Even later verklaarde u dan weer ongerijmd dat u zich wel voorgedaan had als een herder om deze checkpoints stiekem te passeren. Dat u eerst verklaarde dat u probleemloos de checkpoints van de Assayish kon passeren omdat zij niet het probleem waren, maar tegelijk u vermomde als zwerver en te voet deze checkpoints passeerde ontbreekt verder enige logica (CGVS, p. 14). Dat u trouwens zichzelf voordeed als zwerver om twee officiële checkpoints te passeren is verder weinig aannemelijk. Blijkt bovendien dat u en uw echtgenote aangaande deze checkpoints weerom tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u vrouw dat jullie meerdere checkpoints dienden te passeren maar dat er telkens een weg gekozen is waar er geen checkpoints waren waardoor jullie uiteindelijk geen enkel checkpoint hebben moeten passeren. U / jullie stapten ook nooit uit aan een checkpoint volgens uw vrouw (CGVS echtgenote, p. 8), wat dan weer niet strookt met uw eigen verklaringen hieromtrent (CGVS, p. 13-14). Dat u bovendien voor koos om legaal, met uw eigen paspoort, Irak uit te reizen (CGVS, p. 8 en interview DVZ vraag 26) én u bij uw uitreis ook geen problemen kende, , wijst er eens te meer op dat aan uw verklaringen dat een aanhoudingsbevel op uw naam is uitgereikt, en bijgevolg aan uw beweerde persoonlijke vervolging, niet het minste geloof kan worden gehecht.

Dat u een kopie van het aanhoudingsbevel voorlegde, kan hier geen ander licht op werpen. Immers, zoals hierboven reeds aangehaald kan aan dit document geen bewijswaarde worden toegekend.

Rekening houdende met al voorgaande mag het duidelijk zijn dat verder dan ook geen enkel geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich nog na uw vertrek zouden hebben voorgedaan. Dit blijkt eens te meer nog uit wat volgt.

Zo dient opgemerkt te worden dat u hier niet verder komt dan het uiten van blote beweringen. U verklaarde dat er onbekende anti-terreur leden aan uw oom meermaals zijn komen vragen waar u was. Dat dit effectief zo is weet u geenszins te staven. U gevraagd hoe vaak dit gebeurde verklaarde u het niet te weten. Op de vraag wanneer dit dan gebeurde verklaarde u vaagweg 'altijd'. U gevraagd wat uw oom zei over die bezoeken herhaalde u het niet te weten. Het enige dat u wel kon meegeven was dat dit 'anti-terreur' mensen

waren maar dat u niet weet wie zij zijn (CGVS, p. 18). U slaagde er dan ook niet in om deze bedreigingen te concretiseren gezien u dermate oppervlakkige verklaringen hieromtrent.

Ook uw neef B(...), die werkzaam is bij Assayish, zou verder door onbekenden, via Messenger audio(dreig)berichten, zijn bedreigd. Deze zouden ook over u gaan nadat B(...) over u zou verteld hebben. U legde een usb-stick voor waarop deze geluidsfragmenten te horen zijn. Zoals uit voorgaande duidelijk blijkt legt u deze stick en audiofragmenten geenszins voor in het kader van een geloofwaardig relaas. Daarenboven kan aan dergelijke audiofragmenten sowieso geen bewijswaarde worden toegekend. Immers, wie in het fragment te horen is, kan op geen enkele manier worden nagegaan. Het betreffen bovendien opnames van welke de inhoud gemakkelijk manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit dus niet na te gaan is. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u niet eens zelf kan aangeven wie deze personen zijn die uw neef dan wel zouden bedreigd hebben (CGVS, p. 19).

Het CGVS benadrukt ten slotte dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS p. 2), blijkt uit de elementen van uw administratief dossier duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Dient immers te worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegde voor de Belgische asielinstanties geenszins stroken met de verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bij de Poolse asielinstanties aflegde.

Voor het CGVS verklaarde u dat u Irak diende te verlaten naar aanleiding van een eigendomsconflict met militaire leden en ene A(...) van de KDP (zie supra). Ten aanzien van de Poolse asielinstanties liet u een compleet ander verhaal optekenen. Daar verklaarde u dat uw oom medeplichtig was aan dubbele moord en nog een derde persoon verwondde in 2007, waardoor u zelf in de problemen zou geraken hierdoor. Er zou

eerwraak zijn voor uw hele familie door de familie van de vermoordde mensen. U haalde ook aan vrees te hebben voor de sjiiitische militieën en de aanwezigheid van Daesh in de regio. Zij zouden uw oogst in brand gestoken hebben. Verdere persoonlijke problemen heeft u niet gekend in Irak. U verklaarde er expliciet met niets of niemand een persoonlijk probleem gehad te hebben. U verklaarde naar Europa gekomen te zijn omdat u wou dat uw vrouw en kinderen in een veiligere wereld zouden opgroeien. U verklaarde ten slotte nooit aangeklaagd of gearresteerd te zijn (zie Poolse dossier, toegevoegd aan administratief dossier). U verklaarde dan wel bij het CGVS een 'sociaal probleem' te hebben verzonnen te hebben in het kader van uw verzoek in Polen alsook de raad te hebben gekregen van de tolk ginds niet de waarheid te vertellen. Ook zou de Poolse politie u gezegd hebben dat jullie hoe dan ook geen statuut zouden krijgen, ze zouden niet naar jullie luisteren en jullie zouden moeten terugkeren naar Irak (CGVS p. 17), maar komt hier niet verder dan het uiten van blote beweringen. Bovendien houdt uw 'vergoelijking' totaal geen steek. Indien u daadwerkelijk meent dat uw leven in gevaar is in Irak en u en uw gezin internationale bescherming behoeven, kan immers totaal niet worden ingezien waarom u dan een ander verhaal zou verzinnen en het risico zou nemen dat uw verzoek wordt afgewezen en u alsnog zou worden teruggestuurd naar uw land van herkomst. Waarom de tolk in Polen u overigens zou hebben aangeraden niet uw ware verhaal te vertellen, kan ook totaal niet worden ingezien temeer daar de tolk hier geen enkel belang bij heeft. Dat de politie u er voorts zou gezegd dat ze toch niet naar jullie zouden luisteren, is voorts ook een loutere bewering die u niet staft. Bovendien snijdt het geen hout de verantwoordelijkheid voor de verklaringen die u aflegt in het kader van een verzoek om internationale bescherming op anderen af te schuiven. Het mag duidelijk zijn dat u zelf de verantwoordelijkheid draagt voor uw eigen verklaringen. Los van het feit dat uw pogingen het feit dat u voor de Poolse asielinstanties een compleet ander verhaal liet optekenen geenszins overtuigen, kan hoe dan ook niet worden ingezien waarom u niet gewoon uw relaas zou hebben uit de doeken gedaan indien zulks de waarheid betreft.

Wat betreft de problemen die u verder nog verklaarde gehad te hebben met een Iraakse man in België – hij zou u en uw zoon lastig gevallen hebben en u hebben duidelijk gemaakt uw keel te willen oversnijden (CGVS, p. 21) - dient opnieuw opgemerkt te worden dat dit blote beweringen betreffen van u die u geenszins weet te staven. U verklaarde klacht ingediend te hebben bij de politie hiertegen, maar hier had u ook geen bewijs van. U legde verder nog een foto neer van uw zoon met een wonde aan zijn hoofd. Hij zou in België aangevallen zijn (CGVS, p. 7). Wie de persoon is die op de foto te zien is, is niet duidelijk. Ook al zou er zekerheid zijn dat het hier uw zoon betreft, quod non, dan nog kan deze foto niet aantonen hoe, wanneer en onder welke omstandigheden uw zoon deze hoofdwonde opliep. Hoe dan ook dient benadrukt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit bezit, i.c. Irak. Dat u zaken meegemaakt heeft in België, zonder afbreuk te doen aan de ernst hiervan, is in casu dan ook niet relevant.

Uit voorgaande kunnen echter geen zwaarwichtige redenen worden afgeleid om van een systematische en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te gewagen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakee een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe

te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaardde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het

gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier

van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Erbil, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Ook de door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande.

Het medisch dossier aangaande uw arm voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas. Uit de bespreking van de echo van uw arm, genomen te Antwerpen dd. 10 juli 2023, blijkt dat u problemen heeft aan uw linkerschouder. Dit wordt op zich niet betwist, echter het medisch attest spreekt zich op geen enkele manier uit over de omstandigheden die hieraan ten grondslag liggen. Dat uw medische problemen verband houden met de feiten die u meemaakte in Irak, i.c. het incident op uw gronden, zoals u beweerde, blijkt op geen enkele manier uit uw medische stukken. Op de voorgelegde USB stick waren de audiofragmenten terug te vinden die hierboven reeds besproken zijn.

Verder bevatte deze usb stick nog beeldmateriaal aangaande een accupunctuurbehandeling die uw vrouw kreeg, niets meer en niets minder.

Wat betreft de kopieën van uw nationaliteitsbewijs en identiteitskaart dient opgemerkt te worden dat deze louter uw identiteitsgegevens bevestigen, die voortsnog niet worden betwist. Hoe dan ook spreken deze

documenten zich niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt noch kunnen zij uw beweerde vrees staven.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is.

Alle andere documenten werden reeds supra besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die in hoofde van verzoekster, i. e. de echtgenote van verzoeker, wordt genomen luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse Koerdische soennitische moslima te zijn, geboren op (...) in Erbil (Koerdisch Autonome Regio, KAR, Noord-Irak). U bent een analfabete huisvrouw. In januari 2010 trouwde u met A(...) N(...) H(...) A(...) (OV. (...)). Jullie hebben een zoon genaamd N(...) die geboren is in december 2010. U heeft negen broers en zussen, waarvan er acht in Erbil wonen samen met uw zieke moeder. U heeft een broer genaamd N(...) die in Engeland woont.

In Irak had uw echtgenoot meerdere gronden. Op een dag in juli 2021 kwamen hij en zijn broer H(...) bij een van hun gronden en stootten er op militairen van de Partiya Demokrata Kurdistanê (KDP) die aanwezig waren op die grond. Er ontstond een ruzie tussen uw man en deze militairen. Uiteindelijk werden hij en zijn broer aangevallen door hen. Uw man en broer kwamen vervolgens terug naar huis en spraken hierover met de familie. Er werd besloten een klacht in te dienen. Hier werd echter niets mee gedaan.

Twee dagen hierna vielen er meerdere mannen uw huis binnen. Uw echtgenoot was net niet thuis. Deze mannen zouden op zoek zijn naar uw man. Ze waren heel agressief en vernielden uw huis. U was zo geschrokken van deze inval dat u besloot naar uw moeder te gaan. Van hieruit vertrok u later naar Bagdad en op 11 augustus 2021 verliet u samen met uw echtgenoot, kind en schoonbroer uiteindelijk Bagdad richting Europa.

U nam het vliegtuig van Bagdad naar Wit-Rusland. U ging verder naar Polen en hier diende u verplicht vingerafdrukken af te geven. U belandde tegen uw wil in een asielprocedure maar jullie verzoek werd afgewezen. U verbleef uiteindelijk een achttal maanden in Polen vooraleer u, met uw gezin, naar België verder kon reizen. U vroeg internationale bescherming aan in België op 3 mei 2022.

Sinds uw vertrek diende uw schoonmoeder te verhuizen naar Erbil stad.

Ter staving van uw verzoek legde u zelf geen documenten neer.

Uw advocaat stuurde op 9 november 2023 nog een opmerking bij de notities van uw persoonlijk onderhoud door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. U haalde bij aanvang van uw gehoor aan dat u liefst niet te lang wou geïnterviewd worden. U voelde zich niet lekker, had migraine en uw maandstonden. U verklaarde moeilijkheden te hebben met zien en wandelen. U was ochtend ook al vier keer ziek geworden op het CGVS (CGVS, p. 3). Los van het feit dat u deze loutere beweringen niet kon staven, werden desondanks toch rekening gehouden met het feit dat u verklaarde zich niet goed te voelen. Er werd u benadrukt dat u altijd (extra) pauze kon vragen en dat er zo snel en concreet mogelijk geïnterviewd zou worden (CGVS, p. 4). Op geen enkel moment tijdens het onderhoud bleken zich momenten voor te doen dat u niet (langer) in de mogelijkheid was om verder te gaan met het onderhoud en u bleek in staat de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden en uw relaas uit

de doeken te doen. U op het einde van het gehoor nog eens uitdrukkelijk gevraagd of u alle vragen en de tolk goed begrepen had, antwoordde u bevestigend (zie CGVS p. 12). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Dient te worden opgemerkt dat u zich, voor wat betreft de feiten die zich in Irak zouden hebben voorgedaan, integraal steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw echtgenoot. U haalde hier geen andere bijkomende elementen aan. Echter, in hoofde van uw echtgenoot werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar kon worden vastgesteld dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan de feiten die zich zouden hebben afgespeeld in Irak en die dé aanleiding zouden gevormd hebben voor jullie vertrek. Aangezien u zich, wat deze feiten betreft, beperkt tot een verwijzing naar de verklaringen zoals uiteengezet door uw echtgenoot, en geen andere eigen feiten aanhaalde, kan ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Dienaangaande kan dan ook volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot.

Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)”

De door uw advocaat na het onderhoud overgemaakte opmerking werpt geen ander licht op voorgaande daar dit louter een aanpassing betrof van de periode dat uw schoonbroer al in België verblijft, i.c. 20 jaar in plaats van 30 jaar. Dit heeft geen uitstaans met uw relaas noch werden dienaangaande in voorgaande beslissing bedenkingen geuit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hun de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen vatten de motieven van de bestreden beslissingen samen en onderbouwen hun eerste middel als volgt:

“1.

Waar verwerende partij vermeldt dat het feit dat de KDP geïnteresseerd was in de gronden omdat ze daar aan het bouwen waren en dat verzoeker hiertegen geprotesteerd had, niet vermeld is geweest door verzoeker bij het CGVS klopt niet.

Verzoeker heeft tijdens het verhoor voor het CGVS wel degelijk vermeld: "Zij waren precies iets onder de grond aan het bouwen ..." (zie verhoor CGVS blz. 10 bovenaan). In het interview afgelegd bij DVZ is tevens vermeld "De partij PDK is iets aan het bouwen op onze grond. Ik weet niet wat ze zijn daar bezig" (zie vraag 5 bij vragenlijst CGVS).

Verzoeker heeft verklaard voor het CGVS dat er tot aan corona geen probleem was: "... tot voor corona was er geen enkel probleem, ze waren heel goed en er was niets mis. Na covid19 zijn ze helemaal veranderd." (verhoor CGVS blz. 10).

Hieruit blijkt duidelijk dat er problemen zijn ontstaan met de partij KDP sinds de corona. Sindsdien mocht alleen de man des huizes het veld betreden (en niet meer de vrouw en de kinderen – zie verhoor CGVS blz. 11).

Bijgevolg kan uit de verklaringen van verzoeker geenszins enige tegenstrijdigheid worden afgeleid.

Waar verzoeker verklaarde dat de partij KDP de velden nodig had om het presidentieel paleis te omringen is dit een aanvulling op de eerder afgelegde verklaring van verzoeker bij DVZ en kan dit zeker niet als een tegenstrijdigheid worden beschouwd (!).

Hieraan heeft verzoeker toegevoegd dat de velden omringd zijn met checkpoints (CGVS blz. 11). Verzoeker benadrukt dat hij niet de mogelijkheid had om uitgebreid te vertellen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij vermeldde "het was een kort interview" (verhoor CGVS blz.3).

Hetzelfde geldt voor wat betreft de klacht van verzoeker tegen A(...). Dit betreft aanvullende informatie die hij tijdens het eerste interview voor DVZ niet heeft kunnen meedelen.

Verzoekers verklaringen zijn overigens niet voorgelezen geweest in zijn moedertaal Sorani voor DVZ (zie CGVS blz. 3, onderaan).

2.

Volkomen ten onrechte beweert verwerende partij dat verzoeker zijn asielrelaas baseert op blote beweringen.

Verzoekers hebben al het mogelijke gedaan om hun asielrelaas zoveel mogelijk te staven. Zij hebben de volgende stukken neergelegd :

- eigendomsbewijzen van de gronden (kopie);
- aanhoudingsbevel (kopie);
- medisch rapport en foto's van de arm van verzoeker (origineel en prints);
- foto's verwonde zoon (na verwondingen opgelopen in België);
- nationaliteitsbewijs en identiteitskaart (kopie);
- usb-stick;
- foto van klacht tegen A(...) (kopie);

De eigendom van de gronden wordt door het CGVS niet betwist.

Alle voorgelegde stukken ondersteunen wel degelijk verzoekers asielrelaas.

Het CGVS haalt aan dat verzoekers verklaringen omtrent de klacht tegen A(...) niet coherent zijn. Verzoeker had een klacht ingediend en het bewijs hiervan is in IRAK bij de oom. Hiervan kon een foto worden gemaakt en deze foto werd vervolgens digitaal doorgestuurd naar verzoeker, die dit stuk nadien via zijn advocaat heeft overgemaakt aan het CGVS.

Verzoeker stelt dat zijn verklaring wel degelijk coherent zijn en wijt enige onduidelijkheid aan een mogelijks onduidelijke vermelding door de tolk.

3.

Aangaande het neergelegde aanhoudingsbevel verklaart verzoeker dat de maand van zijn geboortedatum per vergissing klaarblijkelijk verkeerd werd genoteerd.

4.

Inzake de pas latere arrestatie heeft verzoeker uitgelegd wat de reden hiervan was :

"(...)" (zie verslag verhoor CGVS blz. 15).

Door de latere arrestatie wou de KDP vermijden dat er een link zou worden gelegd tussen de arrestatie en het geschil rond de velden.

Het CGVS kan dan ook niet worden gevolgd in haar redenering waarbij zij besluit dat het onbegrijpelijk is dat verzoeker en zijn broer niet direct werden gearresteerd.

Evenmin kan het CGVS worden gevolgd waar zij stelt dat de partijleden bij verzoeker thuis kwamen net toen hij niet thuis was en dit wel heel toevallig is.

5.

Verzoeker heeft verklaard dat het aanhoudingsbevel werd afgeleverd bij hem thuis op 15.07.21 door het politiekantoor. Verzoeker zelf was toen niet thuis (zie verslag CGVS verzoeker blz. 12).

Op een ander moment zijn ze binnengevallen in verzoekers huis toen zijn echtgenote er was maar hijzelf niet aanwezig was.

Verzoekster was geshockeerd door de inval en verklaarde "ze hebben alles kapot gemaakt. Ze hebben geen enkel rekening gehouden met mij of het kind" (zie verslag CGVS verzoekster blz. 10).

Het aanhoudingsbevel dat bij verzoekers werd achtergelaten, heeft verzoekster niet gezien; zij verklaarde "ik was bij mijn moeder ik was er niet bij" (zie verslag CGVS verzoekster blz. 9). Het aanhoudingsbevel werd niet afgegeven op het moment van de inval maar op een ander moment. De verklaringen van verzoekers zijn geenszins tegenstrijdig.

Volledigheidshalve merkt verzoekster op dat zij zware migraine had op het moment van het verhoor waardoor zij haar verklaringen iets minder overzichtelijk heeft kunnen formuleren.

6.

Verzoeker heeft melding gemaakt van een 50-tal checkpoints (CP). De checkpoints waarvan sprake bevinden zich rond de velden. Verzoeker verklaarde dat dit de checkpoints zijn in zijn dorp (zie verhoor verzoeker CGVS blz. 10-11 en 13).

Verzoeker passeerde de checkpoint van Shawez (van Assayish) en de checkpoint naar BAGDAD. Voor deze laatste checkpoint is verzoeker net voor de checkpoint uitgestapt. Hij deed een stuk te voet om nadien terug in de auto te stappen (zie verslag CGVS blz. 14).

De verklaring van verzoeker is duidelijk. De vragen aan verzoekster hieromtrent waren eerder beknopt. Zij herhaalt dat zij zware migraine had op het moment van het verhoor.

Verzoeker benadrukt dat de neergelegde usb-stick waarheidsgetrouwe informatie bevat, nl. geluidsfragmenten met dreigementen ontvangen door neef B(...).

7.

Wat betreft de asielprocedure in POLEN, verklaren verzoekers dat hen werd gezegd dat zij sowieso geen internationale bescherming zouden kunnen krijgen in POLEN (zie verklaring verzoekster DVZ n°34: "ze zeiden dat moslims geen asiel krijgen daar").

Verzoeker heeft bij het CGVS meteen verklaard, nadat hem hierover de vraag werd gesteld, dat hij zijn asielrelaas niet heeft durven te vertellen in POLEN en dat hij een "sociaal probleem" had aangehaald.

8.

Inzake de problemen met de Irakese man in BELGIE, stellen verzoekers dat een foto van hun zoon N(...) in het asioldossier opgenomen is zodat kan worden vastgesteld dat de neergelegde foto wel degelijk van hun zoon is.

Verzoekers gegronde vrees voor vervolging in de zin van terugkeer naar IRAK in de zin van de vluchtelingenconventie en art. 48/3 van de wet van 15.12.1980 is aangetoond."

3.1.2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 62 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen stellen dat zij in ondergeschikte orde in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merken op dat UNHCR blijkens de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing verwijst naar het veranderlijke karakter van het conflict in Irak en melding maakt van "aanzienlijke veiligheidsincidenten" in de Koerdische Autonome Regio (hierna: de KAR). Op 15 januari 2024 werden er Iraanse raketaanvallen uitgevoerd in de buurt van Erbil, waardoor de situatie er allerm minst stabiel kan worden genoemd en het zelfs zeer gevaarlijk is voor hen om terug te keren, zo stellen de verzoekende partijen. Zij menen in geval van terugkeer naar Irak, gelet op het gewapend conflict, een reëel risico te lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.1.3. De verzoekende partijen verzoeken in hoofdorde dat hen de vluchtelingenstatus wordt toegekend, in ondergeschikte orde dat hen de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend en "in nog meer ondergeschikte orde" de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

3.1.4. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.2.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaas en beweerde vrees, nu (i) er verschillende tegenstrijdigheden zijn tussen zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het CGVS wat betreft zijn aanvaring met militairen van de Koerdische Democratische Partij (hierna: KDP) op de velden, (ii) hij zich, wat betreft zijn hele asielaas, baseert op blote beweringen en geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs neerlegt ter staving hiervan, (iii) er aan verzoekers verklaringen dat er een aanhoudingsbevel op zijn naam is uitgereikt, en bijgevolg aan zijn beweerde persoonlijke vervolging, geen geloof kan worden gehecht, (iv) er verder geen geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich na verzoekers vertrek uit Irak zouden hebben voorgedaan, (v) de verklaringen die verzoeker aflegde bij de Poolse asielinstanties geenszins stroken met de verklaringen die hij aflegde voor de Belgische asielinstanties en (vi) de problemen die verzoeker gekend zou hebben met een Iraakse man in België blote beweringen betreffen en *in casu* niet relevant zijn daar het verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, omdat (B) de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en omdat (C) de door verzoeker voorgelegde documenten geen ander licht kunnen werpen op het voorgaande. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat haar asielmotieven volledig gebaseerd zijn op de asielmotieven van haar partner, verzoeker *in casu*, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing integraal worden hernomen. Hier wordt nog aan toegevoegd dat de door verzoeksters advocaat na het onderhoud overgemaakte opmerking in verband met de periode dat haar schoonbroer al in België verblijft geen uitstaans heeft met haar relaas en er dienaangaande geen bedenkingen werden geuit.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van de middelen dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partijen verklaren Iraakse Koerden afkomstig uit de regio Erbil te zijn. Verzoeker en zijn familie hadden in Irak meerdere gronden. Ongeveer midden juli 2021 zou verzoeker samen met zijn broer H. naar hun gronden gegaan zijn, waar zij op militairen van de KDP stootten, die daar aan het graven geweest zouden zijn. Toen verzoeker en zijn broer om meer informatie vroegen, zou er een discussie ontstaan zijn waarbij deze militairen verzoeker en zijn broer fysiek aangevallen zouden hebben. Vervolgens zou de baas

van het veiligheidsapparaat van de KDP, genaamd A., erbij komen staan zijn, die, wanneer verzoeker verklaarde dat hij een klacht zou indienen en naar de media zou stappen, zou gezegd hebben dat hij dit zal moeten bekopen met zijn leven. Verzoeker en zijn broer zouden hierna naar huis gegaan zijn, waarna zij op aanraden van hun oom en een dorpsoudere klacht zouden ingediend hebben bij de politie. Twee dagen na dit incident zouden meerdere mannen de verzoekende partijen hun huis binnengevallen zijn op zoek naar verzoeker, op een moment dat enkel verzoekster zou thuis geweest zijn. Verzoeker zou hierna besloten hebben niet meer naar huis terug te keren, maar onder te duiken bij een vriend in de stad Erbil. Nog twee dagen later, op 15 juli 2021, zou er op naam van verzoeker een aanhoudingsbevel afgegeven zijn door de politie bij het huis van de verzoekende partijen. Dezelfde dag zou verzoeker Erbil verlaten hebben richting Bagdad. Verzoekster zou na de inval in hun huis uit angst verhuisd zijn naar haar moeder, en van hieruit later naar Bagdad vertrokken zijn. Op 11 augustus 2021 zouden de verzoekende partijen Irak verlaten hebben. Na hun vertrek zouden er nog onbekende anti-terreurleden meermaals bij verzoekers oom komen vragen zijn waar verzoeker was. Ook verzoekers neef B. zou van onbekenden dreigberichten hebben gekregen over verzoeker. De verzoekende partijen dienden een verzoek om internationale bescherming in in Polen, dat werd afgewezen.

Verzoeker verklaart tevens dat hij en zijn zoon in het opvangcentrum lastiggevallen en bedreigd worden door een Koerdische man omdat zij Sourani spreken en geen Badini, zoals deze man.

De Raad is na lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk weten te maken.

Vooreerst stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen vast dat er tegenstrijdigheden zijn tussen de verklaringen die verzoeker bij de DVZ en het CGVS aflegde wat betreft de aanvaring die hij met enkele militairen van de KDP gehad zou hebben op zijn velden. Dienaangaande zet zij in hoofde van verzoeker het volgende uiteen:

"(...) Waar u verklaarde bij DVZ dat de KDP geïnteresseerd was in jullie gronden omdat ze daar aan het bouwen waren én dat jullie hiertegen al geprotesteerd hadden, repte u hierover met geen woord bij het CGVS. Sterker, bij het CGVS verklaarde u geen enkel idee te hebben waarom de KDP aan het azen was op uw velden (vragenlijst CGVS, vraag 5 + CGVS, p. 10). Even later werd er u tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd of u geen enkel idee had waarom de KDP uw velden wou innemen. Hierop verklaarde u dan weer dat zij deze velden nodig hadden om het presidentieel paleis te omringen (CGVS, p. 11). Ook bij DVZ verklaarde u dat er mensen van de partij naar u op zoek waren omdat jullie aan jullie familie verteld hadden wat er gebeurd was op de velden en zij dit vervolgens door verteld hadden. (vragenlijst CGVS, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer de partijleden beledigd te hebben tijdens jullie aanvaring op de velden en na dit incident een klacht ingediend te hebben. Een machtig partijlid, 'A(...)', die aanwezig was tijdens het incident verklaarde tijdens de discussie dat u, indien u een klacht ging indienen, dit zou moeten bekopen met uw leven. Van een klacht noch van deze persoon A(...) repte u met enig woord bij DVZ (CGVS, p. 9). Dit is niet ernstig temeer het hier feiten betreft die mee dé kern uitmaken van uw relaas en uw beslissing uw land te verlaten."

De verzoekende partijen kunnen worden bijgetreden waar zij in hun verzoekschrift uitleggen dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, net zoals bij de DVZ, verklaarde dat de militairen iets aan het bouwen waren op zijn grond (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4 + B, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 10). De Raad merkt echter in navolging van de commissaris-generaal op dat verzoeker verder weinig coherent is in zijn relaas. Zo verklaarde verzoeker inderdaad tijdens zijn persoonlijk onderhoud eerst geen enkel idee te hebben waarom de KDP zijn velden nodig had, waar hij nadien verklaarde dat zij het presidentieel paleis wouden omringen (*Ibid.*, p. 10 – 11). Het betoog in het verzoekschrift dat verzoekers verklaringen bij het CGVS een aanvulling waren op zijn verklaringen bij de DVZ is niet ernstig, aangezien hij bij de DVZ eenduidig aangaf dat hij niet wist wat de KDP aan het bouwen was (AD, stuk 7 + B, vragenlijst verzoeker, vraag 3.5). Verder kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar deze vaststelt dat verzoeker bij de DVZ niets vertelde over A. en de bedreigingen die deze man uitte, noch over de klacht die hij na de aanvaring indiende, welke elementen nochtans mede de kern uitmaken van het relaas van de verzoekende partijen en ten grondslag zouden hebben gelegen aan hun vertrek uit Irak. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij in staat is coherente en eenduidige verklaringen af te leggen over de kern van zijn relaas en de redenen waarom hij zijn land van herkomst verliet. De omstandigheid dat verzoeker bij de DVZ gevraagd werd kort op de aan hem gestelde vragen te antwoorden, doet niets af aan zijn verplichting om correcte en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de kernaspecten van zijn relaas, waartoe hij, gelet op het voorgaande, in gebreke blijft. Waar de verzoekende partijen nog aanvoeren dat verzoekers verklaringen bij de DVZ niet voorgelezen zijn in het Sourani, dient de Raad vast te stellen dat het verslag van verzoekers interview bij de DVZ vermeldt dat het aan hem werd voorgelezen in het Sourani en dat dit verslag door verzoeker ter goedkeuring werd ondertekend (AD, stuk 7 + B, vragenlijst verzoeker). Hoe dan ook blijkt verzoeker in de gelegenheid te zijn

geweest kennis te nemen van de inhoud van dit verslag en eventuele fouten daarin te corrigeren tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Verzoeker bevestigde op het CGVS dat hij bij de DVZ een kopie van het gehoorverslag heeft meegekregen en wees op twee zaken die daarin verkeerd werden genoteerd. Hem uitdrukkelijk gevraagd of er, behalve die twee zaken, nog andere dingen niet juist waren, antwoordde hij ontkennend (AD, stuk 4 + B, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 3-4). Waar de verzoekende partijen in hun verzoekschrift verder louter herhalen dat de problemen zijn ontstaan sinds de COVID-19-pandemie, doen zij evenmin afbreuk aan voormelde tegenstrijdigheden in verzoekers relaas van de relevante feiten. Hun betoog is aldus niet afdoend om de terechte vaststelling dat verzoeker geen coherente verklaringen aflegt over het incident dat hem ertoe bracht Irak te verlaten te weerleggen of te ontkrachten.

Verder overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen dat de verzoekende partijen zich wat betreft hun hele asielrelaas baseren op blote beweringen en geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs neerleggen ter staving hiervan. De verzoekende partijen betwisten dit in hun verzoekschrift en stellen al het mogelijke te hebben gedaan om hun asielrelaas zoveel mogelijk te staven. Zij sommen de documenten op die zij hebben neergelegd en die volgens hen hun asielrelaas wel degelijk ondersteunen. Echter slagen zij er met hun betoog niet in de *infra* weergegeven vaststellingen en overwegingen dienaangaande in een ander daglicht te plaatsen.

Waar zij er vooreerst op wijzen dat de eigendom van de gronden door het CGVS niet betwist wordt, stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat de door verzoeker neergelegde eigendomsbewijzen (AD, stuk 5 + B, 'Documenten', nr. 4) dan wel aantonen dat hij deze gronden bezat in Irak, maar dat deze documenten de problemen die ertoe geleid hebben dat de verzoekende partijen Irak verlieten niet staven.

De verzoekende partijen trachten verder in hun verzoekschrift te verklaren hoe zij aan de kopie van de klacht die verzoeker na de ruzie met de militairen en A. op het veld tegen hen zou hebben ingediend (AD, stuk 5 + B, 'Documenten', nr. 7) zijn gekomen, namelijk via verzoekers oom in Irak, die dit document in zijn bezit zou hebben, hiervan een foto zou hebben gemaakt en deze naar verzoeker zou doorgestuurd hebben. De verzoekende partijen gaan hiermee echter voorbij aan verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, volgens dewelke hij geen kopie van de klacht ontvangen zou hebben (AD, stuk 4 + B, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 12). Hoe de oom, wanneer er geen kopie zou zijn, dan een foto kan trekken van de klacht, maken de verzoekende partijen verder niet duidelijk. De verzoekende partijen verklaren evenmin waarom het niet mogelijk was om de kopie van deze klacht eerder te verkrijgen en neer te leggen dan twee maanden na het persoonlijk onderhoud. De commissaris-generaal wijst er verder in de bestreden beslissingen terecht op dat verzoeker, tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd naar deze klacht, hierover uiterst vage en wisselende verklaringen aflegde: *"U verklaarde eerst dat u geen kopie van de klacht kreeg van de politie daar ze uw klacht niet noteerden. U geconfronteerd met het feit dat u kort voordien net zei dat ze het wel genoteerd hadden, verklaarde u dat dit niet het geval was, maar dat ze het wel neerschreven. U opnieuw geconfronteerd met deze ambigue stelling verklaarde u dat ze het toch wél genoteerd hadden maar dat u er geen kopie van kreeg. U steeds wisselende verklaringen zijn dan ook tekenend. Op de vraag waarom u hier geen kopie van kreeg, kon u geen duidelijk antwoord geven. U verklaarde louter het niet te weten (CGVS, p. 12)."* De verzoekende partijen kunnen niet overtuigen waar zij in hun verzoekschrift tegenwerpen dat verzoekers verklaringen wel degelijk coherent zijn en enige onduidelijkheid te wijten is aan *"een mogelijks onduidelijke vermelding door de tolk"*. De Raad stelt namelijk vast dat verzoeker aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bevestigde de tolk en alle vragen goed begrepen te hebben (*Ibid.*, p. 21) en dat hij of zijn advocaat nadien geen opmerkingen overmaakte betreffende zijn persoonlijk onderhoud overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet, zodat hij geacht werd in te stemmen met de inhoud daarvan. Waar de verzoekende partijen in hun verzoekschrift aangeven dat het door hen neergelegde document een foto van de klacht betreft, bevestigen zij overigens dat het niet om een origineel stuk gaat. Zoals door de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht wordt aangehaald, en door de verzoekende partijen geenszins wordt betwist, kan aan de door hen voorgelegde kopie van de klacht, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, geen objectieve bewijswaarde worden toegekend en is de bewijswaarde van Iraakse documenten hoe dan ook slechts relatief, gelet op informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat alle Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', COI Focus *"Irak. Corruptie en documentenfraude"* van 20 mei 2021 (update)). De verzoekende partijen betwisten tot slot niet dat voormelde klacht louter een letterlijke weergave vormt van verzoekers verklaringen en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid ervan, zoals door de commissaris-generaal tevens terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissingen. Voorgaand betoog is bijgevolg niet dienstig om de bovenstaande motieven van de bestreden beslissingen, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, in een ander daglicht te stellen.

Wat betreft de neergelegde kopie van een aanhoudingsbevel, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt ten aanzien van verzoeker:

“U slaagde er dan wel weer in tijdens het persoonlijk onderhoud een kopie van een aanhoudingsbevel neer te leggen die u in kopie-vorm ontving bij u thuis, althans volgens uw verklaringen (CGVS, p. 13). Dient vooreerst nogmaals opgemerkt te worden dat dit ook, een loutere kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden. Bovendien, zoals ook reeds opgemerkt, is de bewijswaarde van Iraakse stukken hoe dan ook slechts relatief (zie supra).

(...) Kunnen ook vragen gesteld worden bij het volgende. Zo verklaarde u dat u en uw broer, na de hevige verbale en fysieke discussie met de KDP leden en A(...), zonder meer konden beschikken. U verklaarde dat er twee dagen later partijleden naar u thuis kwamen, met vier a vijf man, met het oog op arrestatie omwille van de beledigingen die u zou geuit hebben tijdens de ruzie in de velden. Waarom zij u dan niet per direct zouden gearresteerd hebben wanneer u net die beledigende uitspraken gedaan had is niet duidelijk. Uw uitleg dat dit hun manier van werken is, i.e. eerst rustig reageren en erna effectief handelen, is alles behalve logisch en kan dan ook niet overtuigen (CGVS, p. 15). Immers, indien het zou geweten zijn dat dit hun manier van werken is, bestaat het risico dat de personen die ze willen arresteren de nodige stappen zouden zetten om aan een arrestatie te ontkomen, wat dan logischerwijs tegen hun doel zou indruisen. Dat u en uw broer bovendien, in het licht van uw eigen verklaringen dat ‘dit hun manier van werken was’, wat aldus impliceert dat u moet geweten hebben dat er ‘actie’ zou ondernomen worden na het incident op de velden, er dan voorts ook geen graten in zagen na de discussie gewoon naar jullie huis terug te keren, spreekt ook boekdelen. Het mag duidelijk zijn dat u immers niet kon weten wanneer er dan verder precies ‘actie’ zou ondernomen worden. Dat de partijleden dan voorts langskwamen bij u thuis op een moment dat u net niet thuis was, is voorts ook wel heel toevallig. Voorgaande bevindingen hollen uw geloofwaardigheid dan ook danig uit. Hieruit volgt dat ook aan het verdere verloop van de feiten, i.c. er zou nog een politieagent langsgesproken zijn met een aanhoudingsbevel, geen geloof kan worden gehecht. U en uw echtgenote bleken daarenboven ook niet in staat éénsluitende verklaringen af te leggen aangaande dit aanhoudingsbevel, wat de waarachtigheid verder uitholt.

Waar u verklaarde dat een politieagent dit aanhoudingsbevel kwam afgeven aan jullie huis en uw vrouw dit in ontvangst nam, dit twee dagen na het eerste bezoek van de partijleden, verklaarde uw vrouw dan weer iets compleet anders. Uw echtgenote verklaarde namelijk dat zij na de eerste inval van de partijleden zo geshockeerd was dat ze naar haar moeder ging. Later in Bagdad ontvingen jullie dan een kopie van dit aanhoudingsbevel via uw oom. Zijzelf repte met geen woord over dit tweede huisbezoek noch verklaarde zij ooit dit aanhoudingsbevel gezien te hebben (CGVS, p. 13 + CGVS echtgenote, p. 9-10). Deze flagrante tegenstrijdigheden hollen verder uw relaas uit.

Verder verklaarde u in het begin van het persoonlijk onderhoud dat u in uw regio omsingeld was door enorm veel controleposten, een vijftigtal, zo verklaarde u (CGVS, p. 10). Dat u er dan in slaagde om [zonder] probleem van de Koerdische Autonome Regio naar Bagdad te reizen, wijst er verder nog maar eens op dat aan uw beweringen dat een aanhoudingsbevel op uw naam werd uitgevaardigd geen enkel geloof kan worden gehecht. U geconfronteerd met deze vaststelling verklaarde u eerst vaagweg dat er eigenlijk maar drie checkpoints waren en niet zoveel als wat u aanvankelijk wou laten uitschijnen. U moest er in realiteit maar één passeren, verklaarde u. (...) Blijkt bovendien dat u en uw echtgenote aangaande deze checkpoints weerom tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u vrouw dat jullie meerdere checkpoints dienden te passeren maar dat er telkens een weg gekozen is waar er geen checkpoints waren waardoor jullie uiteindelijk geen enkel checkpoint hebben moeten passeren. U / jullie stapten ook nooit uit aan een checkpoint volgens uw vrouw (CGVS echtgenote, p. 8), wat dan weer niet strookt met uw eigen verklaringen hieromtrent (CGVS, p. 13-14). Dat u bovendien voor koos om legaal, met uw eigen paspoort, Irak uit te reizen (CGVS, p. 8 en interview DVZ vraag 26) én u bij uw uitreis ook geen problemen kende, , wijst er eens te meer op dat aan uw verklaringen dat een aanhoudingsbevel op uw naam is uitgereikt, en bijgevolg aan uw beweerde persoonlijke vervolging, niet het minste geloof kan worden gehecht.

Dat u een kopie van het aanhoudingsbevel voorlegde, kan hier geen ander licht op werpen. Immers, zoals hierboven reeds aangehaald kan aan dit documenten geen bewijswaarde worden toegekend.”

Dienaangaande beperken de verzoekende partijen zich er in hun verzoekschrift toe hun eerdere verklaringen te herhalen, namelijk dat de KDP wou vermijden dat er een link zou worden gelegd tussen de arrestatie en het geschil rond de velden, en het besluit van de commissaris-generaal dat het onbegrijpelijk is dat verzoeker en zijn broer niet direct werden gearresteerd te betwisten. De Raad merkt op dat, zelfs zo de KDP inderdaad wou vermijden dat er een link werd gelegd, dit niet kan verklaren waarom verzoeker dan nog naar zijn huis ging en zichzelf en zijn gezin niet in veiligheid bracht, als hij wist wat er hem boven het hoofd hing.

Door op te merken dat het aanhoudingsbevel niet werd afgegeven op het moment van de inval maar op een ander moment en hun verklaringen in dit verband louter te herhalen, weerleggen noch verklaren zij de vastgestelde tegenstrijdigheden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker blijkt dat hij verklaarde dat zijn vrouw hem ervan op de hoogte bracht dat er thuis een aanhoudingsbevel was afgeleverd (AD, stuk 4 + B, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 14). Hem gevraagd hoe dat moment verliep, antwoordde hij dit niet te weten aangezien hij er niet was. Hem de vraag gesteld of hij dat dan niet vroeg aan zijn vrouw, antwoordde verzoeker ontkennend, waarop hem gevraagd werd naar de reden hiervoor en verzoeker antwoordde: *“Wat moet ik daarop antwoorden? Ik ben een mens*

en heb er niet aan gedacht. Ik wist niet dat jullie zulke vragen zouden stellen aan mij. Anders had ik me heel goed voorbereid." (*Ibid.*, p. 16). Indien verzoekster niet thuis was toen het aanhoudingsbevel werd afgeleverd, en zij verzoeker hierover dus logischerwijze geen informatie kon geven, kan worden verwacht dat verzoeker dit ook duidelijk zou hebben aangegeven tijdens zijn persoonlijk onderhoud, *quod non*. Verzoekers verklaringen vallen aldus niet te rijmen met die van verzoekster, die tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij het aanhoudingsbevel nooit gezien heeft omdat zij zich al bij haar moeder bevond toen het werd afgeleverd en dat het verzoekers oom was die hen er een kopie van bezorgde (AD, stuk 4 + B, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 9-10). De verzoekende partijen voeren nog aan dat verzoekster op het moment van het persoonlijk onderhoud zware migraine had, waardoor zij haar verklaringen minder overzichtelijk kon formuleren. De Raad stelt vast dat er tijdens haar persoonlijk onderhoud benadrukt werd dat verzoekster om een (extra) pauze kon vragen en dat ze zo snel en concreet mogelijk geïnterviewd zou worden (*Ibid.*, p. 3 – 4). Verzoekster bleek ook tijdens het persoonlijk onderhoud in staat verder te gaan en de vragen te begrijpen en te beantwoorden. Dit in acht genomen, is het betoog van de verzoekende partijen niet dienstig om de analyse van de commissaris generaal, waarin zij terecht vaststelt dat de onderling tegenstrijdige verklaringen van de verzoekende partijen betreffende het aanhoudingsbevel de geloofwaardigheid van hun relaas verder uithollen, te weerleggen of te ontkrachten.

De verzoekende partijen beperken er zich in hun verzoekschrift verder toe de verklaringen van verzoeker te herhalen, namelijk dat hij twee checkpoints passeerde en voor het laatste checkpoint een stukje te voet deed om nadien terug in de auto te stappen. Zodoende slagen zij er niet in de door de commissaris-generaal correct vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden te weerleggen of te verklaren. Het betoog dat de vragen die hierover aan verzoekster gesteld werden eerder beknopt waren doet geenszins afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster duidelijk antwoordde dat zij rond de checkpoints reden en nooit effectief een checkpoint passeerden (AD, stuk 4 + B, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 8). Waar zij andermaal betogen dat verzoekster zware migraine had op het moment van haar persoonlijk onderhoud, herhaalt de Raad dat er benadrukt werd dat verzoekster om een (extra) pauze kon vragen en dat ze zo snel en concreet mogelijk geïnterviewd zou worden (*Ibid.*, p. 3 – 4) en verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud in staat bleek verder te gaan en de vragen te begrijpen en te beantwoorden. De verzoekende partijen blijven aldus in gebreke een aannemelijke uitleg te bieden voor de vastgestelde discrepanties en onaannemelijkheden in hun verklaringen.

Voorts kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden waar deze oordeelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich na het vertrek van de verzoekende partijen zouden hebben afgespeeld. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt in hoofde van verzoeker:

"Zo dient opgemerkt te worden dat u hier niet verder komt dan het uiten van blote beweringen. U verklaarde dat er onbekende anti-terreur leden aan uw oom meermaals zijn komen vragen waar u was. Dat dit effectief zo is weet u geenszins te staven. U gevraagd hoe vaak dit gebeurde verklaarde u het niet te weten. Op de vraag wanneer dit dan gebeurde verklaarde u vaagweg 'altijd'. U gevraagd wat uw oom zei over die bezoeques herhaalde u het niet te weten. Het enige dat u wel kon meegeven was dat dit 'anti-terreur' mensen waren maar dat u niet weet wie zij zijn (CGVS, p. 18). U slaagde er dan ook niet in om deze bedreigingen te concretiseren gezien u dermate oppervlakkige verklaringen hieromtrent.

Ook uw neef B(...), die werkzaam is bij Assayish, zou verder door onbekenden, via Messenger audio(dreig)berichten, zijn bedreigd. Deze zouden ook over u gaan nadat B(...) over u zou verteld hebben. U legde een usb-stick voor waarop deze geluidsfragmenten te horen zijn. Zoals uit voorgaande duidelijk blijkt legt u deze stick en audiofragmenten geenszins voor in het kader van een geloofwaardig relaas. Daarenboven kan aan dergelijke audiofragmenten sowieso geen bewijswaarde worden toegekend. Immers, wie in het fragment te horen is, kan op geen enkele manier worden nagegaan. Het betreffen bovendien opnames van welke de inhoud gemakkelijk manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit dus niet na te gaan is. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u niet eens zelf kan aangeven wie deze personen zijn die uw neef dan wel zouden bedreigd hebben (CGVS, p. 19)."

Door in hun verzoekschrift zonder meer te benadrukken dat de neergelegde USB-stick "waarheidsgetrouwe informatie" bevat, met name geluidsfragmenten met dreigementen ontvangen door verzoekers neef B., weerleggen noch ontkrachten zij bovenstaande pertinente motieven, op grond waarvan de commissaris-generaal met reden oordeelt dat aan deze geluidsfragmenten geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Verder wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen nog op volgende vaststellingen in hoofde van verzoeker:

"Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS p. 2), blijkt uit de elementen van uw administratief dossier duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Dient immers te worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegde voor de Belgische asielinstanties geenszins stroken met de verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bij de Poolse asielinstanties aflegde.

Voor het CGVS verklaarde u dat u Irak diende te verlaten naar aanleiding van een eigendomsconflict met militaire leden en ene A(...) van de KDP (zie supra). Ten aanzien van de Poolse asielinstanties liet u een compleet ander verhaal optekenen. Daar verklaarde u dat uw oom medeplichtig was aan dubbele moord en nog een derde persoon verwondde in 2007, waardoor u zelf in de problemen zou geraken hierdoor. Er zou eerwraak zijn voor uw hele familie door de familie van de vermoordde mensen. U haalde ook aan vrees te hebben voor de sjjiitische militieën en de aanwezigheid van Daesh in de regio. Zij zouden uw oogst in brand gestoken hebben. Verdere persoonlijke problemen heeft u niet gekend in Irak. U verklaarde er expliciet met niets of niemand een persoonlijk probleem gehad te hebben. U verklaarde naar Europa gekomen te zijn omdat u wou dat uw vrouw en kinderen in een veiligere wereld zouden opgroeien. U verklaarde ten slotte nooit aangeklaagd of gearresteerd te zijn (zie Pools dossier, toegevoegd aan administratief dossier). U verklaarde dan wel bij het CGVS een 'sociaal probleem' te hebben verzonnen te hebben in het kader van uw verzoek in Polen alsook de raad te hebben gekregen van de tolk ginds niet de waarheid te vertellen. Ook zou de Poolse politie u gezegd hebben dat jullie hoe dan ook geen statuut zouden krijgen, ze zouden niet naar jullie luisteren en jullie zouden moeten terugkeren naar Irak (CGVS p. 17), maar komt hier niet verder dan het uiten van blote beweringen. Bovendien houdt uw 'vergoelijking' totaal geen steek. Indien u daadwerkelijk meent dat uw leven in gevaar is in Irak en u en uw gezin internationale bescherming behoeven, kan immers totaal niet worden ingezien waarom u dan een ander verhaal zou verzinnen en het risico zou nemen dat uw verzoek wordt afgewezen en u alsnog zou worden teruggestuurd naar uw land van herkomst. Waarom de tolk in Polen u overigens zou hebben aangeraden niet uw ware verhaal te vertellen, kan ook totaal niet worden ingezien temeer daar de tolk hier geen enkel belang bij heeft. Dat de politie u er voorts zou gezegd dat ze toch niet naar jullie zouden luisteren, is voorts ook een loutere bewering die u niet staft. Bovendien snijdt het geen hout de verantwoordelijkheid voor de verklaringen die u aflegt in het kader van een verzoek om internationale bescherming op anderen af te schuiven. Het mag duidelijk zijn dat u zelf de verantwoordelijkheid draagt voor uw eigen verklaringen. Los van het feit dat uw pogingen het feit dat u voor de Poolse asielinstanties een compleet ander verhaal liet optekenen geenszins overtuigen, kan hoe dan ook niet worden ingezien waarom u niet gewoon uw relaas zou hebben uit de doeken gedaan indien zulks de waarheid betreft."

De verzoekende partijen ondernemen in hun verzoekschrift geen ernstige poging om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij, door louter te herhalen dat hen in Polen werd gezegd dat zij sowieso geen bescherming zouden krijgen en te wijzen op hun verklaringen bij het CGVS, in gebreke blijven.

Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt aangaande de problemen die verzoeker en zijn zoon gehad zouden hebben met een Iraakse man in België: "Wat betreft de problemen die u verder nog verklaarde gehad te hebben met een Iraakse man in België – hij zou u en uw zoon lastig gevallen hebben en u hebben duidelijk gemaakt uw keel te willen oversnijden (CGVS, p. 21) - dient opnieuw opgemerkt te worden dat dit blote beweringen betreffen van u die u geenszins weet te staven. U verklaarde klacht ingediend te hebben bij de politie hiertegen, maar hier had u ook geen bewijs van. U legde verder nog een foto neer van uw zoon met een wonde aan zijn hoofd. Hij zou in België aangevallen zijn (CGVS, p. 7). Wie de persoon is die op de foto te zien is, is niet duidelijk. Ook al zou er zekerheid zijn dat het hier uw zoon betreft, quod non, dan nog kan deze foto niet aantonen hoe, wanneer en onder welke omstandigheden uw zoon deze hoofdwonde opliep. Hoe dan ook dient benadrukt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit bezit, i.c. Irak. Dat u zaken meegemaakt heeft in België, zonder afbreuk te doen aan de ernst hiervan, is in casu dan ook niet relevant."

In hun verzoekschrift verwijzen de verzoekende partijen naar een foto van hun zoon N. in het administratief dossier, "zodat kan worden vastgesteld dat de neergelegde foto wel degelijk van hun zoon is". Zij weerleggen evenwel geenszins dat uit de door hen neergelegde foto niet kan worden afgeleid waar, wanneer en onder welke omstandigheden de persoon in kwestie dit hoofdletsel opliep (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 6). Voorts volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze vaststelt dat het verzoek om internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van het land waarvan de verzoekende partijen de nationaliteit bezitten, in casu Irak, en de zaken die de verzoekende partijen meemaakten in België in casu niet relevant zijn. Het betoog van de verzoekende partijen is aldus niet afdoend om afbreuk te doen aan de bovenstaande pertinente analyse van de commissaris-generaal.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten die hoger nog niet werden gesproken, kan worden volstaan met een verwijzing naar volgende pertinente motieven die desbetreffend in de bestreden beslissingen werden opgenomen en door de verzoekende partijen geenszins worden betwist, laat staan weerlegd:

“Het medisch dossier aangaande uw arm voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas. Uit de bespreking van de echo van uw arm, genomen te Antwerpen dd. 10 juli 2023, blijkt dat u problemen heeft aan uw linkerschouder. Dit wordt op zich niet betwist, echter het medisch attest spreekt zich op geen enkele manier uit over de omstandigheden die hieraan ten grondslag liggen. Dat uw medische problemen verband houden met de feiten die u meemaakte in Irak, i.c. het incident op uw gronden, zoals u beweerde, blijkt op geen enkele manier uit uw medische stukken. Op de voorgelegde USB stick waren de audiofragmenten terug te vinden die hierboven reeds besproken zijn.

Verder bevatte deze usb stick nog beeldmateriaal aangaande een accupunctuurbehandeling die uw vrouw kreeg, niets meer en niets minder.

Wat betreft de kopieën van uw nationaliteitsbewijs en identiteitskaart dient opgemerkt te worden dat deze louter uw identiteitsgegevens bevestigen, die vooralsnog niet worden betwist. Hoe dan ook spreken deze documenten zich niet uit over de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt noch kunnen zij uw beweerde vrees staven.”

Verzoeker merkt ter terechtzitting op dat hij drie filmpjes getoond heeft aan zijn advocaat die zouden aantonen dat hij niet het enige slachtoffer is en dat er personen zijn met een hoge functie in de KDP die de goede eigendommen onder dwang afnemen en aan de eigenaars een vergoeding beloven maar die niet geven. Verzoeker bevestigt evenwel dat deze filmpjes betrekking hebben op de algemene situatie in Erbil en niet op zijn persoonlijke problemen met de KDP, zodat niet kan worden ingezien op welke wijze deze filmpjes een ander licht zouden kunnen werpen op voorgaande concrete vaststellingen dienaangaande. Door verder ter terechtzitting nog te benadrukken dat hij niet omwille van economische problemen naar België is gekomen, te verwijzen naar zijn precaire situatie en gevangenschap in Polen, die volgens hem aantonen dat mocht zijn leven in zijn land van herkomst niet in gevaar geweest zijn, hij er al lang naar was teruggekeerd, en erop te wijzen dat zijn eigendom in Irak strategisch gelegen was naast het huis van de Koerdische leider, brengt verzoeker evenmin valabele argumenten of elementen aan die afbreuk vermogen te doen aan de hoger gedane vaststellingen op grond waarvan met reden geen geloof wordt gehecht aan zijn relaas. Dat aan dit relaas geen geloof kan worden gehecht wordt eens te meer bevestigd ter terechtzitting, waar verzoeker voorhoudt dat de vervolging begonnen is nadat hij naar de pers stapte, terwijl hij er volgens zijn eerdere verklaringen weliswaar mee zou hebben gedreigd de tv-zenders te contacteren maar dit uiteindelijk niet zou hebben gedaan (AD, stuk 4 + B, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9, 16).

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partijen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Irak, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt Irak verlaten te hebben uit vrees gedood te worden door A. of de KDP, omwille van het feit dat verzoeker een klacht tegen hen ingediend zou hebben. Verder kan niet blijken dat de verzoekende partijen niet naar hun land van herkomst zouden kunnen terugkeren omwille van de door verzoeker aangehaalde problemen met een Iraakse man in België.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan er geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in hoofde van de verzoekende partijen vastgesteld worden.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door de verzoekende partijen geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Irak.

3.2.4.2. In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. De verzoekende partijen maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Irak zouden hebben gekend.

3.2.4.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van mei 2019 als uit de *Country Guidance: Iraq* van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen niet betwisten dat, gezien de door hen afgelegde verklaringen, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Erbil moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Erbil geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit het tegendeel blijkt, daar zij in hun verzoekschrift slechts op summiere wijze verwijzen naar het veranderlijk karakter van het conflict in Irak en de veiligheidsincidenten waaraan gerefereerd wordt in de landeninformatie waarop de commissaris-generaal haar analyse van de veiligheidssituatie in Erbil heeft gebaseerd, en waarmee derhalve terdege rekening werd gehouden. Daarnaast maken zij louter melding van Iraanse raketaanvallen die op 15 januari 2024 in de buurt van Erbil werden uitgevoerd, zonder ter staving hiervan enige informatie bij te brengen, noch aan te tonen dat voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Erbil in het licht van deze recente gebeurtenissen niet langer correct of actueel is, laat staan dat de verzoekende partijen zouden aantonen dat het niet langer opgaat te stellen dat er actueel in de provincie Erbil geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt te dezen vast dat in voormelde analyse rekening wordt gehouden met eerdere Iraanse raketaanvallen op 13 maart 2022 waarbij het Amerikaanse consulaat in Erbil werd geviséerd.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Erbil nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of de verzoekende partijen persoonlijke omstandigheden kunnen invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Erbil voor hen dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissingen vast dat de verzoekende partijen nalaten het bewijs te leveren dat zij specifiek geraakt worden, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Erbil. De commissaris-generaal geeft in de bestreden beslissingen verder aan dat zij evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in hoofde van de verzoekende partijen omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De verzoekende partijen betwisten deze terechte motieven van de bestreden beslissingen niet en doen er derhalve geen afbreuk aan.

3.2.4.4. De verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.6. Waar de verzoekende partijen "*in nog meer ondergeschikte orde*" vragen om de bestreden beslissingen die in hun hoofde werden genomen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. WILLAERT